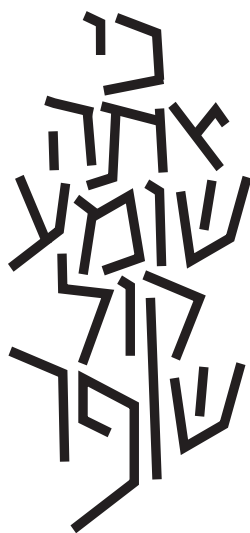

מתחזר קורן לראש השנה • נוסח ספרד

קורן ירושלים

מתזזור קורן לראש השנה

ערוך ומוגה בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

מחזור קורן לראש השנה

מהדורה רביעית, הדפסה שנייה © התשע"ז (2017)

הוצאת קורן ירושלים

ת"ד 4044 ירושלים 9104001

www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017

© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

ספרד, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 1-780-301-965-978.

ספרד, מהדורה אישית, כריכת עור בהיר, מסת"ב: 4-789-301-965-978

ספרד, מהדורה אישית, כריכת עור כהה, מסת"ב: 5-795-301-965-978

Printed in PRC

הדפסה

תוכן

סדר ליום א'

- 149 חזרת השי"ץ לשחרית
167 אבינו מלכנו
174 סדר קריאת התורה
191 סדר תקיעת שופר
199 עמידה
218 חזרת השי"ץ למוסף
262 קידושא רבה
263 ברכה מעין שלוש

סדר ליום ב'

- 267 חזרת השי"ץ לשחרית
290 אבינו מלכנו
297 סדר קריאת התורה
311 סדר תקיעת שופר
318 עמידה
336 חזרת השי"ץ למוסף

375 מנחה

- 386 עמידה
401 תשליך

407 ערבית למוצאי ראש השנה

- 416 עמידה
427 סדר הבדלה
428 סדר ברית מילה

431 פיוטים נוספים

- 1 מבוא למהדורה הראשונה
ט מבוא למהדורה החדשה

ערב ראש השנה

- 3 התרת נדרים
5 פרוזבול
6 עירובין
8 הדלקת נרות
10 מנחה לערב ראש השנה

ליל ראש השנה

- 31 שיר השירים
37 קבלת שבת
41 ערבית לראש השנה
64 קידוש לליל ראש השנה
66 סימנים
67 ברכת המזון

שחרית

- 77 השכמת הבוקר
80 עטיפת טלית
81 הכנה לתפילה
84 ברכות השחר
101 תפילות השחר
112 פסוקי דזמרה
123 המלך
126 ברכו
134 קריאת שמע
139 עמידה

מבוא למהדורה הראשונה

במהדורה זאת של המחזור לימים הנוראים השתדלנו לחדש כמה דברים שהמתפלל צריך להם מאוד:

נוסח תפילות הקבע הוא כנוסח התפילות בסידור התפילה "דע לפני מי אתה עומד" שבהוצאתנו. נוסח זה סודר מתוך יחס מיוחד לתפילה ולתכניה בעזרתו ובהדרכתו של ר' מאיר מדן הי"ו. ידיעותיו המרובות בענייני תפילה ולשונותיה עשו את הנוסח למושלם, עד כמה שהיד מגעת.

הפיוטים ופירושם במחזור זה סודרו מחדש בהתאם למחזור המדעי שיצא לאור בהוצאתנו עבור מכון ליאו בק בניו יורק בעריכת ד' גולדשמידט ז"ל. נוסח זה נקבע, כידוע, לאחר בדיקה בעשרות כתבי יד ודפוסים עתיקים. ד' גולדשמידט ז"ל פירש פירוש ממצה את כל פיוטי הימים הנוראים במהדורתו הנ"ל ואנו הבאנו פירוש זה לפיוטים שבמהדורתנו.

ניקוד הפיוטים עבר הגהה נוספת בידי ש' בהט. אברהם פרנקל בדק את הפירוש כדי להתאימו למהדורה זאת. בעריכת המחזור לפי הנהוג היום בקהילות ישראל השתתף יונה פרנקל. תודתנו נתונה להם על עבודתם הרבה.

המחזור סודר באות קו"ן, הידועה במקורותיה, אשר בה נדפס התנ"ך והסידור במהדורת קו"ן.

עניין מיוחד הראוי להדגשה הוא דרך הדפסתם של הפיוטים:

יש פיוטים, אשר יש בהם שני חלקים בכל בית. פיוטים כאלה מתאימים להיאמר על ידי החזן והציבור בחילופין – החזן פותח בטור הראשון והקהל עונה בטור השני, כגון: החזן פותח "אתה הוא אלהינו" והקהל עונה את סוף המשפט "בשמים ובארץ", וכן צריך להיות בכל שאר בתי הפיוט.

בגלל ענייני ניגון וסיבות אחרות נשתבשה צורת אמירה זאת ונהגו היום, כמעט בכל בתי הכנסת, שהקהל אומר את סופו של הבית עם תחילתו של הבית הבא (כגון "בשמים ובארץ גיבור ונערץ"), דבר שמנגוד להיגיון, כי כך מצרפים את הטעון הפרדה ומפרידים את הטעון צירוף (וכן קרה, לדאבוננו, גם בפיוטים אחרים כגון, "לא אל עורך דין" או "האוחז ביד מדת משפט"). כדי לתקן

פגמים אלה ערכנו את הפיוטים כשסדר הדפסתם יבהיר כיצד על הציבור והחזן לאומרם.

פיוטים רבים אינם נאמרים היום בשלמותם. יש פיוטים שפגעה בהם הצנזורה הנוצרית (או שפחד מפני מלשינים גרם לקהילות להשמיט קטעים המדברים על הגויים) ויש פיוטים שקוצרו מטעמים אחרים. במהדורה זאת הבאנו פיוטים אלה בשלמותם (על פי מהדורת גולדשמידט, כאמור לעיל). כדי לא לבלבל את המתפלל, הדפסנו על רקע אפור את הקטעים שנהגו להשמיטם, וכך יוכל המתפלל לדלג ולמצוא בקלות את הנאמר על פי המנהג המקובל בבתי הכנסת בימינו.

אליהו קורן
ירושלים, התשכ"ב

מבוא למהדורה החדשה

אֶת־ה' הָאֱמֶרֶת הַיּוֹם
 לְהִיּוֹת לְךָ יְאֵלֵהִים וְלִלְכֶת בְּדַרְכָּיו
 וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקוֹל (דברים כו, יז)

ביום זה כל קהילות ישראל ממליכות את ה' על העולם שברא, ולעומת זאת גם עומדות לפניו בדין. יום זה הוא גם היום שבו נברא האדם, המובדל משאר הנבראים בכוח הדיבור שניחן בו. באמצעות דיבור זה מוטל על האדם לחזור ולהמליך את ה', להצהיר לעולם ולומר בלבו פנימה שה' מלך על כל הארץ. האם ביכולתן של מילים פשוטות להכתיר את ה'? האם ה' זקוק לעיצורים, תנועות והברות היוצאות מפי בן תמותה על מנת לישב על כס המלוכה? אלמלא אהבת ה' לעמו, כל מוצא פי האדם היה דומה להבל ורעות רוח. אולם הגיון לבנו ומבטא שפתינו רצויים ומקובלים לפני ה' יותר מכל קילוסי מעלה, כדברי ה' לעמו במדרש (במדבר רבה טו): 'חייך שאני פוסל את כל כליי שהבאתי, ובשביל אהבתך איני משתמש אלא בשלך'.

הוצאת קורן קיבלה על עצמה את האחריות הכבדה לערוך את מילות התפילה בעלות הכוח הרוחני הכביר, למי שעומד לאומן בראש השנה לפני בוראו. מלאכות רבות כרוכות בהכנת מחזור תפילה – בירור קפדני של נוסח התפילות, הגהה מדוקדקת, תכנון המבנה ועימוד מחושב. מטרתם של כל אלה לשרת את המתפלל. כמובן, אין בזה כדי להחליף את כוונת הלב, אך בהחלט עשינו את מרב המאמצים בכלים שברשותנו, להעצים את המעמד הרם הזה.

על עיקר עריכת נוסח התפילות ותוכן ההערות שקד שעות רבות הרב דוד פוקס שעות רבות בכישרונו הייחודי, והרב חנן בניהו סייע וייעץ לו. את המחזור עימדה אסתר באר על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. למלאכת ההגהה נרתמו הרב ברוך ברנר, נאור קהלני ואפרת גרוס, ועל עיצוב הכריכה עמל אליהו משגב.

מן הראוי לציין כמה הבדלים בין המהדורה הקודמת של המחזור ובין מהדורה זו:

- שיפרנו את העריכה ואת העיצוב, והוספנו הנחיות רבות הפותחות את קטעי התפילה.

- אין פירוש או ביאור לפיוטים.

- את כל הפיוטים וחלקי הפיוטים שאומרים בקצת קהילות והופיעו בעבר באפור, העברנו לסוף המחזור.

- במקומות שיש בהם הבדלים בין נוסח אשכנז ונוסח ספרד, הוספנו הנחיות והשלמנו את חלקי התפילה, כדי לסייע למתפלל להתמצא בתפילה גם כששליח הציבור מתפלל בנוסח שאינו שלו. לדוגמה, בנוסח אשכנז הוספנו בפסקי דומרה מזמורים שאומרים רק בנוסח ספרד.

הוצאת קורן עשתה את מרב המאמצים כדי שישראל לא ייכשלו בלשונם... ואל יאמר פיהם דבר שלא ברצונך. אנו תקווה שלא נפלה תקלה מתחת ידינו, ושסייענו למחלים פני ה', שאמרי פיהם יהיו לרצון.

מִלֶּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹו בְּכַבֻּדְךָ

יהושע מילר, עורך ראשי
ירושלים, ר"ח אלול ה'תשע"ה

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ

יוֹם תְּרוּעָה

יִהְיֶה לָכֶם

במדבר כט, א

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִנּוּ
כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב

תהלים פא, ד-ה

ערבית לראש השנה

- 37 קבלת שבת
- 41 ערבית לראש השנה
- 62 סדר ליל ראש השנה
- 64 קידוש לליל ראש השנה
- 66 סימנים
- 67 ברכת המזון

יש נוהגים לומר פיוט זה, שחיברו ר' אברהם חזן, תלמידו של הרמב"ן.
 המנהג המקובל הוא לאומרו רק בלילה הראשון, אך יש שאומרים אותו
 בשני הלילות: בראשון חותמים כל בית בסוגר 'תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ'
 ובשני - 'תַּחַל שָׁנָה וּבְרַכּוּתֶיהָ' (שייח' יצחק קמו, בשם 'זה השולחן').
 אם ליל א' של ראש השנה חל בשבת, יש האומרים את הפיוט אחרי קבלת שבת (עמ' 40),
 וכן מנהג אשכנז.

אָחוֹת קֶטְנָה, תְּפַלְאוּתֶיהָ
 עוֹרְכָה וְעוֹנָה תְּהַלּוּתֶיהָ
 אֵל נָא וְפֹא נָא לְמַחְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

בְּנַעַם מַלְאִים לְךָ תִּקְרָא
 וְשִׁיר וְהַלּוּלִים, כִּי לְךָ נָא
 עַל מָה תַעֲלִים עֵינֶיךָ, וְתִרְאֶה
 זָרִים אוֹכְלִים גַּחְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

רֵעָה אֶת צֵאנֶךָ אֲרִיזוֹת זָרוֹ
 וּשְׂפֵךְ חֲרוֹנֶךָ בְּאוֹמְרִים עָרוֹ
 וְכִנֵּת יְמִינֶךָ פְּרָצוֹ וְאָרוֹ
 לֹא הִשְׁאִירוֹ עוֹלְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

הִקֵּם מְשַׁפְּלוֹת לְרֹאשׁ מַמְלַכַת
 כִּי בְבוֹר גְּלוֹת נִפְשָׁה נִתְּכַת
 וּבְרַם זְלוּת לְבָה שׁוֹפְכַת
 בְּדִלֵי דְלוֹת מְשַׁכְּנוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

מִתִּי תַעֲלֶה בְּתַךְ מְבוֹר
 מִבֵּית כֹּלָא עֲלֵה תִשְׁבֹּר
 וְהִפְלֵא פִלֵא בִצְאֲתֶךָ כְּגִבּוֹר
 לְהַתִּם וְכִלֵּה מְכֻלּוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

חִילָה קָבְעוּ הַגּוֹי כְּלוּ
 וְטוֹבָה שְׁבָעוּ, וּבִזּוּ אִישׁ לוֹ
 וְלִבָּה קָרְעוּ, וּבְכֹל זֹאת, לֹא
 מִמֶּךָ נָעוּ מַעֲגֻלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

זְמִירָה שָׁבַת, וְחִשְׁקָה תִּגְבִּיר
 לְחַפֵּץ קְרִיבַת דּוֹדָה, וְתַעֲבִיר
 מֵלֵב דַּאֲבַת נַפְשָׁה וְתִסִּיר
 לְבַקֵּשׁ אֶהֱבַת כְּלוֹלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

נְחָה בְּנַחַת לְנוּה רְבִצָּה
 רַב נִזְנַחַת מְדוֹד חִפְצָה
 וְהוּא כְּפִרְחַת עֲלֵתָה נֶצֶה
 לֹא הִבְשִׁילוּ אֲשֶׁפְלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

חִזְקוּ וְגִילוּ בִי שׂוֹד גָּמֵר
 לְצוֹר הוֹחִילוּ, בְּרִיתוֹ שְׁמֵר
 לָכֶם, וְתַעֲלוּ לְצִיּוֹן, וְאָמַר
 סִלוּ סִלוּ מִסְלוֹתֶיךָ. תִּחַל שָׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיךָ.

ביום חול מתחילים 'בְּרִכּוֹ' בעמ' 41.
 בשבת יש הנוהגים לומר שיר השירים ו'יָדִיד נִפְשִׁי וַיֵּשׁ הַמִּתְחִילִים בעמ' 37.

שיר השירים

אם ליל א' של ראש השנה חל בשבת
 יש הנהגים לקרוא את מגילת שיר השירים לפני מנחה (יוסף אומץ).
 ויש הקוראים אותה לאחר מנחה (סידור יעב"ץ).
 אם אין השעה מספקת לומר את שיר השירים כולו, יש אומרים את ד' הפסוקים בעמ' 36.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה: יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ
 מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶךָ טוֹבִים שָׁמֶן תִּזְרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהַבֹּךְ:
 מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכֶּרְהָ
 דְּדִיךְ מִיַּיִן מִיִּשְׂרָיִם אֲהַבֹּךְ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קָדָר כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה: אֶל־תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֲרָחֲרֹת
 שְׁשֻׁזְפָּתַנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אִמִּי נִחְרוּ־בִי שָׁמְנִי נִטְרָה אֶת־הַפְּרָמִים כְּרַמִּי
 שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ
 בְּצִהְרִים שְׁלֹמֹה אֲהִיָּה כְעֵטִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךְ: אִם־לֹא תִדְעִי לְךָ
 הִיפָּה בְנָשִׁים צְאִי־לְךָ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנֹת
 הָרְעִים: לְסִסְתִּי בְּרַכְבֵּי פָרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוָו לְחִיֶּיךָ
 בַּתָּיִם צְוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תִּזְרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לְךָ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף:
 עַד־שֶׁהֶמְלַךְ בְּמִסְבּוֹ נְרָדִי נִתֵּן רִיחוֹ: צְרוּר הַמֹּר ׀ דוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי
 יַלְדָּיִם אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר ׀ דוּדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גִּדִּי: הֵנֶךָ יִפָּה רַעֲיָתִי
 הֵנֶךָ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הֵנֶךָ יִפָּה דוּדִי אֶף נְעִים אֶף־עַרְשְׁנוּ רַעֲנָנָה:
 ב קְרוֹת בְּתִינֹו אֲרָזִים רַחֲיטְנוּ בְּרוֹתִים: אֲנִי חֲבַצֵּלַת הַשְּׂדוֹן שׁוֹשַׁנַּת
 הָעַמְּקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חֲחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי
 הַיַּעַר כֵּן דוּדִי בֵּין הַבְּנִים בַּעֲלוֹ חֲמֹדְתִי וַיִּשְׁבַּתֵּנִי וּפְרִיו מִתּוֹק לַחֲפִי:
 הִבִּיאֵנִי אֶל־בֵּית הַיַּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה: סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רְפֹדֵנִי
 בְּתַפּוּחִים כִּי־חֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי: שְׁמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינֹו תַּחְבֵּקֵנִי:
 הַשְּׁבַעֲתֵנִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
 תַּעֲדִירוּ ׀ וְאִם־תַּעֲזוּרְדוּ אֶת־הָאֲהַבָּה עַד שְׁתַּחֲפִין: קוֹל דוּדִי

רהיטנו

הִנֵּה־זֶה בֹּא מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה דוֹדִי לַצִּבְיָ
 אֹו לַעֲפֹר הָאֵילִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנֹו מִשְׁגִּיחַ מִן־הַחֲלֹנוֹת
 מִצִּיץ מִן־הַחֲרָכִים: עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לִךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי־לָךְ:
 כִּי־הִנֵּה הִסְתּוֹ עִבְרַתְּ הַגֶּשֶׁם חִלַּף הַלֶּךְ לֹו: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עַת
 הַזְּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חֲנֻטָה פְּגִיחַ וְהַגִּפְנִים ו
 סְמֹדֵר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לְכִי רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי־לָךְ: יוֹנָתִי

לך

בְּחֲגוּי הַפֶּלַע בְּסֹתֵר הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת־מְדֹאִיךְ הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת־
 קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְדֹאִיךָ נְאוּדָה: אַחְזוּ־לָנוּ שׁוֹעֲלִים
 שְׂעָלִים קִטְנִים מַחְבְּלִים פְּרָמִים וְכַרְמֵינוּ סְמֹדֵר: דוֹדִי לִי וְאֵנִי לֹו הִרְעֵה
 בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֶבֶדְמָה־לָךְ דוֹדִי לַצִּבְיָ אֹו
 לַעֲפֹר הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתֵר: עַל־מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי ג

אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְּאֵתִי: אֶקוֹמָה נָא וְאֶסֹבְבָה
 בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֶבְקֶשָׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא
 מִצְּאֵתִי: מִצְּאוּנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּכָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם:
 כַּמַּעֲט שְׂעֵבְרָתִי מֵהֶם עַד שִׁמְצָאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אַחֲזִיתִי
 וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֲתוּנִי אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֹדֵר הוֹרָתִי: הַשְּׂבַעֲתִי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אֹו בְּאֵילוֹת הַשֶּׁדֶה אִס־תַּעֲרִיּוּ וְאִס־
 תַּעֲוֹדְרוּ אֶת־הָאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמְּדַבֵּר

כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מְקַטְרֵת מִר וּלְבוֹנָה מְכַל אֶבְקַת רוּכַל: הִנֵּה מִטְתּוֹ
 שְׁלִשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אַחְזִי חָרַב
 מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יְרֻכּוֹ מִפְּחָד בְּלִילוֹת: אֶפְרָיִן
 עֲשָׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עֲשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב
 מִרְכָּבוֹ אֶרְגָּמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהְבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וְרְאִינָה
 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֵטְרָה שְׂעֵטְרָה־לֹו אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ
 וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ: הֵנֶךְ יַפְּהָ רַעֲיָתִי הֵנֶךְ יַפְּהָ עֵינֶיךָ יוֹנָתִי ד

מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ שְׂעָרְךָ בְּעַדֵּר הַעֵזִים שְׂגָלָשׁוֹ מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנְיָךְ בְּעַדֵּר

הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֵצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת וּשְׂכָלָה אֵין בָּהֶם:
 כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפָּתוּתֶיךָ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה כְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד
 לְצַמְתֶּךָ: כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְוֹאֲרֶךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמְּגוֹן תִּלְוִי עָלָיו
 כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כִּשְׁנֵי עַפְרַיִם תְּאֹמְנִי צְבִיָּה הָרַעִים
 בְּשׂוֹשְׁמִים: עַד שֶׁיִּפְּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַיְצֻלָּיִם אֲלֶיךָ לִי אֶל־הָרַח הַמְּזוֹר וְאֶל־
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: כַּלְךָ יִפְּוֶה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: אֶתִּי מִלְּבָנוֹן

כָּלָה אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאֵי תְּשׁוּדֵי וּמִרְאֵשׁ אֲמִנָּה מִרְאֵשׁ שְׁנֵי וְחַרְמוֹן
 מִמְּעֻנּוֹת אֲרִיזוֹת מֵהַרְרֵי נְמָרִים: לְבַבְתָּנִי אַחֲתִי כָּלָה לְבַבְתָּנִי בְּאֶחָד
 מֵעֵינֶיךָ בְּאֶחָד עֵנֶן מִצְוֹרְנֶיךָ: מֵהַיָּפוֹ דְּדִיךָ אַחֲתִי כָּלָה מֵהַטְּבוֹ דְּדִיךָ
 מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמִינֶיךָ מִפְּלִבְשָׁמִים: נָפֶת תִּטְפְּנָה שֶׁפָּתוּתֶיךָ כָּלָה דְּבִשׁ
 וְחָלַב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן וְנָעוּל

אַחֲתִי כָּלָה גֵּל נָעוּל מֵעֵין חֲתוּם: שְׁלַחֶיךָ פָּרָדִים רְמוּזִים עִם פְּרֵי מַגְדִּים
 פְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נָרְד וְכִרְכֹּס קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֵצֵי לְבוֹנָה מִזֶּה
 וְאֵהֲלוֹת עִם כָּל־רְאֵשֵׁי בְשָׁמִים: מֵעֵין גְּזִים בְּאֶר מֵים חַיִּים וְנִזְלִים
 מִן־לְבָנוֹן: עוֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְשָׁמִי יָבֵא דוֹדִי
 ה לַגִּנָּה וַיֵּאכַל פְּרֵי מַגְדֵּי: בְּאֶתִי לַגִּנָּה אַחֲתִי כָּלָה אֲרִיזֵי מוֹרֵי עִם־בְּשָׁמִי
 אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם־דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אֶכְלוּ רַעִים שְׁתוּ
 וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנֶה וּלְבָבִי עַד קוֹל וְדוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח־

לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂדֵאֲשֵׁי נִמְלֵא־טָל קוֹצוֹתֵי רִסִּים
 לִילָה: פִּשְׁטָתִי אֶת־כֶּתְנֹתַי אֵיכָכָה אֶלְבֹּשְׁנָה רַחֲצָתִי אֶת־דְּגָלִי אֵיכָכָה
 אֶטְנַפֵּם: דוֹדִי שֶׁלַח יָדוֹ מִן־הַחוּר וּמַעֲי הָמוּ עָלָיו: קָמְתִי אֲנִי לְפֶתַח
 לְדוֹדִי וַיְדִי נִטְפוֹ־מִזֶּרֶם וְאַצְבָּעֹתַי מִזֶּר עַבְרַת עַל פְּפוֹת הַמְּנַעוּל: פֶּתַח־תִּי
 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עַבְרַת נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְרֹוּ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
 מִצְאָתִיהוּ קִדְּאֵתִי וְלֹא עֲנִנִי: מִצְאָנִי הַשְּׂמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי
 פְּצָעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־דְּדִידִי מֵעֲלֵי שְׂמָרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי מֵהַתְּגִידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֵהְבֶה אֲנִי:

מִה־דֹדְךָ מְדוּד הִיפָּה בְּנָשִׁים מִה־דֹדְךָ מְדוּד שִׁכְבָּה הַשְּׁבַעֲתָנוּ:
 דֹּדִי יָחַ וְאֵדוֹם דָּגוּל מִרְבֵּבָה: רֵאשׁוּ בְּתֵם פִּז קוֹצוֹתַי תְּלַתְלִים שְׁחָרוֹת
 בְּעֹרֵב: עֵינָיו בְּיוֹנִים עַל־אֶפְיָי מִיֵּם רְחִיצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת עַל־מִלְאָת:
 לְחַיּוֹ בְּעֶרְוַת הַבֶּשֶׂם מִגְדֹּלוֹת מִרְקָחִים שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נִטְפוֹת
 מוֹד עֵבֶר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מֵעִיז עֵשֶׂת שֵׁן
 מְעַלְפַת סְפִידִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֶיפֹז מֵרֵאֵהוּ
 כְּלָבָנוֹן בַּחוּר פְּאֲרָזִים: חֶפֶז מִמֵּתְקִים וְכֹל מִמַּחְמִדִּים זֶה דֹדִי וְזֶה רַעֲי
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: אֲנִה הֵלֶךְ דֹּדְךָ הִיפָּה בְּנָשִׁים אֲנִה פָנָה דֹדְךָ וּנְבַק־שָׁנוּ ו
 עֲמַךְ: דֹּדִי יָרַד לָגְזוֹ לְעֶרְוַת הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בַּגָּנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים:
 אֲנִי לְדֹדִי וְדֹדִי לִי הִרְוַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:

יִפָּה אֶת־רַעֲיָתִי כְּתַרְצָה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: הֶסְבִּי עֵינֶיךָ
 מִנְּגִדֵי שָׁהִם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעִזִּים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן־הַגֹּלְעָד: שִׁנְךָ
 כְּעֶדֶר הָרְחִלִּים שְׁעָרוֹ מִן־הֶרְחָצָה שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁנְלָה אֵין בָּהֶם:
 כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ: שָׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנֵים
 פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנְתֵי תַמְתֵּי אַחַת הִיא
 לְאֵמָה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדֹתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאֱשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיְהַלְלוּהָ: מִיִּזְאוֹת הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ־שִׁחַר יִפָּה כְּלָבָנָה בְּרָה
 כַּחֲמָה אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: אֶל־גַּנְת־אֲגוֹז יִדְדֵתִי לְרְאוֹת בְּאֵבִי הַנְּחַל
 לְרְאוֹת הַפְּרִחָה הַגָּפֹן הַנְּצוֹ הָרִמְנִים: לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי שְׁמַתְנִי מִרְכָּבוֹת
 עֲמִי נְדִיב: שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וּנְחַזֶּה־בְּךָ מִה־תַּחֲזוּ ו
 בְּשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים: מִה־יִפּוּ פְעַמֶּיךָ בְּנַעֲלִים בְּת־נְדִיב חֲמוּקֵי
 יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יָדֵי אָמֹן: שְׁדָרְךָ אֲגֹן הַסֹּהַר אֶל־יַחֲסֹר
 הַמְּזֹג בְּטָנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׁדִיךְ כְּשֵׁנִי עֲפָרִים
 תְּאָמְנִי צְבִיחָה: צוֹאֲרֶךְ כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרָכוֹת בַּחֲשָׁבוֹן עַל־שְׁעַר
 בְּתַדְבִּים אַפְךָ כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמְשֵׁק: רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֹל

וְדַלַת רֹאשׁךָ בְּאַרְגָּמָן מִלֶּךְ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים: מִדֵּי־יָפִית וּמִה־נַּעֲמֹת
 אֲהַבָּה בַּת־עֲנֻגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה לְתַמֵּר וְשָׁדֶיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת:
 אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמֵּר אַחֲזָה בְּסִנְסֵנוּ וַיְהִי־נָא שָׁדֶיךָ כְּאֲשַׁכְּלוֹת
 הַגֶּפֶן וְרִיחַ אִפְךָ כִּתְפוּחִים: וְחִכְךָ בֵּינֵי הַטּוֹב הַזֶּה לְדוּדֵי לְמוֹשָׁרִים
 דּוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לִכְה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׁדָה
 גְּלִינָה בְּכַפְרִים: נִשְׁלִימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אֶסְפְּרָחָה הַגֶּפֶן פָּתַח הַסְּמֹדֵר
 הִנְעֻזוּ הַרְמוּנִים שֵׁם אֶתֵּן אֶת־דְּדֵי לֶךְ: הַדּוּדָאִים נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ
 ח כֹּל־מַגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לֶךְ: מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי
 יוֹנֵק שָׁדֵי אִמִּי אֲמַצְאֶךָ בְּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יִבּוּזוּ לִי: אֲנִי־הִגַּךְ אֲבִיאֶךָ
 אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הַרְקַח מֵעֵסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלוֹ
 תַּחַת רֹאשִׁי וַיְמִינֵנוּ תַּחֲבַקְנִי: הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־
 תַּעֲיִרוּ וּמִה־תַּעֲרֹרוּ אֶת־הָאֲהַבָּה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֲלָה
 מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שִׁמָּה
 חִבַּלְתְּךָ אִמְךָ שִׁמָּה חִבְּלָה יִלְדְתְּךָ: שִׁימְנֵי כְחוֹתֶם עַל־לֶפֶךָ כְּחוֹתֶם
 עַל־זוּעָךָ כִּי־עֲזָה כְמוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כְּשֵׂאוֹל קְנָאָה רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי
 אִשׁ שְׁלֵה־בִתְיָה: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֲהַבָּה וּנְהָרוֹת
 לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהַבָּה בּוֹז יִבּוּזוּ
 לּוֹ: אַחֲזוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׁדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲזוֹתֵנוּ
 בְּיוֹם שִׁיד־בְּרִיָּה: אֶסְחֹמְמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאֶס־
 יָדַלַת הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לוּחַ אַרְזוֹ: אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדֵי בַּמַּגְדָּלוֹת אֲזוּ הֵייתִי
 בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: כֶּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמִּזֵּן נָתַן אֶת־
 הַכֶּרֶם לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְזוֹ אֶלְף כֶּסֶף: כֶּרֶמִי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֶלְף
 לֶךְ שְׁלָמָה וּמֵאֲתִים לְנִטְרִים אֶת־פָּרְזוֹ: הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים
 מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַח וְדוּדֵי וְדִמְהָ לֶךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר
 הָאֵילִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

אם אין השעה מספקת לומר את שיר השירים כולו,
יש אומרים ארבעה פסוקים אלה:

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ בִי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּוִן:

עוֹרֵי צִפּוֹן וּבּוֹאֵי תִמְזוֹן, הַפִּיחֵי גִנִּי, יִזְלוּ בְּשִׁמְיִי

יְבֹא דוֹדֵי לְגַנּוֹ וַיֹּאכַל פְּרֵי מִגְדֵיּוֹ:

קוֹל דוֹדֵי הִנֵּה־זֶה בָּא

מִדְּלֶג עַל־הַהָרִים, מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבְעוֹת:

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כֻלָּה

אֲרִיתִי מוֹרֵי עֵס־בְּשָׁמִי, אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵס־דְּבִשִׁי

שְׁתִּיתִי יַיִן עֵס־חֲלָבִי, אֲכָלוּ רַעִים, שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוֹדִים:

יש נוהגים לשיר יָדִיד נֶפֶשׁ.

יָדִיד נֶפֶשׁ, אָב הֲרוֹחֲמֵן, מִשְׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רִצּוֹנְךָ

יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ

כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתְךָ, מִנִּפְתַּת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדּוֹר, נְאֻה, זִיו הָעוֹלָם, נֶפְשִׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ

אֲנָא, אֵל נָא, רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינְךָ

אֲזוּ תַתְחִזֵּק וְתִתְרַפָּא, וְהִיתָה לְךָ שְׂפַחַת עוֹלָם.

וְתִיק, יִהְמוּ רַחֲמֵיךָ, וְחוּס נָא עַל בֶּן אוֹהֶבְךָ

כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֵךָ נִכְסֵךָ לְרְאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ

אֲנָא, אֵלִי, מִחֲמַד לְבִי, חוֹשָׁה נָא, וְאֵל תַּתְעַלֵּם.

הַגִּלָּה נָא וּפְרֹשׁ, חֲבִיב, עָלֵי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ

תָּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.

מִהָר, אֶהוּב, כִּי בָא מוֹעֵד, וְחֲנַנִּי כִימֵי עוֹלָם.

קבלת שבת

בבתי כנסת המתפללים בנוסח אשכנז, בשבת ראש השנה

מתחילים 'מזמור שיר ליום השבת' בעמ' 39.

חכמים ראו במוזמר כט יסוד לתפילה,

עד שהגמרא בברכות כח ע"ב ובראש השנה לב ע"א מבססת עליו את תפילת העמידה.

במוזמר מתואר כיצד הבריאה כולה משבחת את ה', ושהקב"ה מסיים את הבריאה

ויושב על כיסא כבודו. משום כך מוזמר זה ראוי במיוחד לערב שבת (עיון תפילה),

ונוהגים לעמוד ולאומרו בעת כניסת השבת (הנהגות האר"י).

תהלים כט **מְזוֹמָר לְדוֹד, הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְּשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח, קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּדְקִידֶם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיזֵן כְּמוֹ בֶן־דָּאמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִי מְדַבֵּר, יַחֲלִי יְהוָה מְדַבֵּר קִדְּשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת, וּבִהִיכְלוֹ, כָּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יִשָּׁב, וַיִּשָּׁב יְהוָה מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבַרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**

המקובלים הנהיגו לומר פיוט זה, מכיוון ששבע השורות שבו מקבילות

לשבע הפעמים שיקול ה" נזכר במוזמר שלמעלה (פרי עץ חיים).

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתֵּיר צְרוּרָה.

קִבַּל רִנַּת עַמְּךָ, שְׂגַבְנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא.

נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּבַבַּת שְׁמֵרִם.

בָּרַכְס, טַהֲרִם, רַחֲמֵי צְדָקֶתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלִם.

חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ.

יַחֲדֵי גְּאָה, לְעַמְּךָ פָּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְּשֶׁתְךָ.

שׁוֹעֲתָנוּ קִבַּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.